čtvrtek po 7. neděli velikonoční

1. čtení: Sk 22,30; 23,6–11
Musíš vydávat svědectví také v Římě.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Velitel posádky v Jeruzalémě chtěl vědět najisto, z čeho židé Pavla obviňují. Dal ho tedy na druhý den vyvést z vězení a přikázal, aby se shromáždili velekněží a celá velerada. Pak dal Pavla dovést dolů a postavit před ně.

Pavel věděl, že jedna část patří ke straně saducejské a druhá k farizejské. Proto zvolal k veleradě: „Bratři, já jsem farizeus, syn farizeů! Stojím před soudem kvůli naději ve vzkříšení mrtvých!“

Jak to řekl, farizeové a saduceové se začali mezi sebou přít, a shromáždění se rozštěpilo. Saduceové totiž říkají, že není vzkříšení, ani andělé, ani duchové, kdežto farizeové to všechno vyznávají. A tak se rozpoutal velký křik. Někteří učitelé Zákona z farizejské strany povstali, dali se do hádky a volali: „Neshledáváme na tomto člověku nic zlého! A co když s ním skutečně mluvil duch nebo anděl?“

Když se ta hádka vzmáhala, dostal velitel strach, aby snad Pavla nerozsápali. Proto poručil, aby přišel dolů oddíl vojska, vyrval jim ho a odvedl zase do pevnosti.

V noci potom přistoupil k němu Pán a řekl mu: „Neztrácej odvahu! Jako jsi o mně vydával svědectví v Jeruzalémě, tak musíš vydávat svědectví také v Římě.“

Žl 16,1–2a+5.7–8.9–10.11

Odp.: Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.
nebo: Aleluja.

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.
Pravím Hospodinu: „Ty jsi můj Pán.“

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší,
ty mně zachováváš můj úděl.

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem,
k tomu mě i za noci vybízí mé nitro.
Hospodina mám neustále na zřeteli,
nezakolísám, když je mi po pravici.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá,
i mé tělo bydlí v bezpečí,
neboť nezanecháš mou duši v podsvětí,
nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu,
u tebe je hojná radost,
po tvé pravici je věčná slast.

Zpěv před evangeliem: Jan 17,21

Aleluja. Ať všichni jsou jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal, praví Pán. Aleluja.

Evangelium: Jan 17,20–26
Ať i oni jsou v dokonalé jednotě.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se:

„Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.

A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé

kulturaslova.cz

jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne.

Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa.

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a tito moji učedníci poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

kulturaslova.cz